

جزوه ویژه امتحان نهایی

گروه آموزشی مشاوره‌ای نوتروفیل

نوتروفیل، حامی عدالت آموزشی

درس اول

◀ حروف مشبه بالفعل (إن، أَنْ، كَانَ، لَكَنْ، لَيْتَ، لَعِلَّ):

۱- بر سر جمله اسمیه وارد می شوند.

۲- ناصب اسم و رفع خبر هستند.

أنواع حروف مشبه بالفعل ← ۱- اسم ظاهر ← مثال: إِنَّ اللَّهُ غَفُورٌ

← ۲- ضمير متصل ← مثال: إِنَّكَ عَزِيزٌ

أنواع خبر حروف مشبه بالفعل ← ۱- خبر مفرد ← إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ

← ۲- خبر جمله (فعلیه) ← إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ

← ۳- خبر شبه جمله (جار و مجرور) ← إِنَّ اللَّهَ فِي الْقُلُوبِ

معنای حروف مشبه بالفعل ← ۱- إن : برای **ایجاد تکید و رفع شک** می آید و به معنای (قطعاً، بدون شک)

← ۲- أَنْ : برای ایجاد ارتباط بین دو جمله می آید به معنای (که)

← ۳- كَانَ : برای **تشییه کردن** و گاهی **بیان تردید** به معنای (مانند، گوین)

← ۴- لَكَنْ : برای **بر طرف کردن ابهام** از جمله قبل به معنای (ولی، اما)

← ۵- لَيْتَ: برای **بیان آرزو و حسرت** به معنای (کاش)

← ۶- لَعِلَّ: برای **بیان امید و تردید** به معنای (شاید، امید است)

◀ لا نفي جنس: لا نفي جنس تنها بر سر جمله اسمیه وارد می شود و معنای «**هیچ نیست**» می دهد.

پس در نتیجه ← اسم لای نفي جنس ← منصوب

← خبر لای نفي جنس ← مرفوع

مثال ← لا لباس أجمل من العافية (**هیچ** لباسی زیباتر از سلامتی **نیست**)

ویژگی های اسم لای نفي جنس ← ۱- نکره است ← (لا لباس أجمل) یا (لا ایران أجمل) = نادرست

← ۲- بدون «ال» می آید ← لا لباس أجمل = نادرست

← ۳- بدون «تنوین» می آید ← لا لباساً أجمل = نادرست

← ۴- همواره آخرش فتحه () دارد ← لا لباس أجمل = نادرست

← ۵- خبرش هرگز قبل از آن نمی آید ← لا أجمل لباس = نادرست

دقت کنید لای نفي جنس تنها در صورتی که مفرد باشد به صورت مرفوع می آید

در صورتی که خبر فعل باشد اعراب آن بر اساس اعراب فعل است و اگر شبه جمله باشد اعراب آن مجرور به کسره است.

◀ نوع لا در زبان عربی ← «لا» در جواب (هَلْ و أَ) ← این نوع لا به معنای «نه» است.

← «لا» نفي فعل مضارع ← فعل مضارع را منفي می کند و تغییری در ظاهر ایجاد نمی کند

← «لا» نبی فعل مضارع ← فعل نبی از انجام کاری باز می دارد و ایجاد تغییر در ظاهر

← «لا» نفي جنس ← همواره بر سر یک اسم نکره و دارای فتحه می آید

← «لا» عطف به معنای نه ← معمولاً در وسط یا انتهای جمله می آید و بعد از آن یک اسم

(ال) یا **جار و مجرور** می آید.

۰/۲۵

لیست هذه التلميذة ابتعدت عن الكسل

۱- شاید این دانش‌آموز است که از تنبلی دوری کرده بود

۲- کاش این دانش‌آموز از تنبلی دوری می‌کرد

قالو لا علم لنا إنك أنت علام الغيوب

۰/۲۵

۱- گفتند: هیچ دانشی نداریم، قطعاً تو بسیار دانای نهان‌ها هستی

۲- گفتند: هیچ دانشی بر ایمان نیست، بی‌گمان دانای نهان هستی

سؤال: مَيْزَ فِي الْعِبَاراتِ : ۱) حال ۲) المستثنى منه ۳) المفعول مطلق ۴) نوع المفعول مُطلق
المفعول هجموا على الصّين هجوماً قاسياً - حضر الطّلاب في صالة الامتحان إلا غلياً - يمشي الطفل فرحاً.

درس دوم

حال اسمی است نکره، منصوب، مشتق که حالت اسم معرفه قبل خود را بیان می‌کند.

صاحب حال اسمی معرفه که همیشه قبل از حال می‌آید. **مثال:** ← رایت الطالب فی الصّف نشیطا:

نشیطا: حال

الطالب: صاحب حال

حال

أنواع حال: ۱- حال مفرد (اسم)

۲- حال جمله (جمله فعلیه یا اسمیه)

ویرگی های حال مفرد: ۱- نکره باشد یعنی (ال) نگیرد. مثال حال مفرد: خلق الانسان ضعیفا

۲- منصوب باشد یعنی (ـ، ـ، بـ، اـ)

فاعلاً، فاعلین: ضاحکاً، ضاحکین

مفعولاً، مفعولین: مسروراً، مسرورین

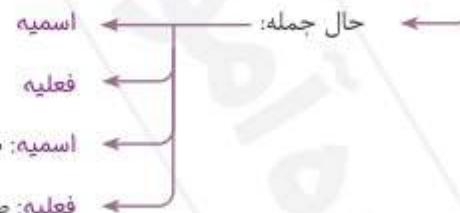
فعلًا، فعلين: فرحاً، فرحين

فعيلاً: كريماً

فعلاناً: عطشاناً

فال، فالله: جذاب، علامه

هـ: مبشرأً به غير وزن مفاعة

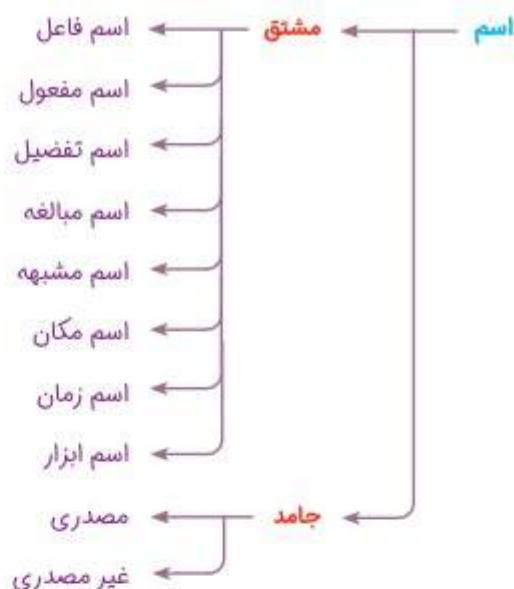
مثال: جاء الطالب وهو نادم ← حال از نوع جمله اسمیه

رایت الطالب فی مكتبة يدرس بدقة ← حال نوع جمله فعلیه

هرگاه (و + ضمیر منفعل مرفوعی: هو، هما، هم، هن، انت، انتما، انتم و ...) صدد رصد حال داریم.

مثال: جاء التلميذ و هو ضاحك

کثیراً هیچ وقت نقش حال نمی‌گیرد مگر این که به صورت کثیره، کثیرین بیاید.

← إنتخب الترجمة الصحيحة:

١- { و لَا تَهْنُوا و لَا تَحْزَنُوا و أَنْتُمُ الْأَعْلَوْنُ ... }

(الف) سست نمی‌شوید و نباید تاراحت شوید حال آنکه شما برترین هستید.

(ب) سست نشوید و غمگین تباشد در حالی که شما برتر هستید.

٢- {...الذين يُقيِّمون الصلاة و يُؤتُون الزكَاة و هُم راكِفُون}

(الف) آنان که نماز برپا می‌داشتند و زکات می‌دادند حال آنکه در رکوع بوده‌اند.

(ب) کسانی که نماز بر پا می‌دارند و زکات می‌دهند در حالی که در رکوعند.

← قيئر في العبارات التالية :

٣٦) المستثنى منه

٣٥) المستثنى

٣٨) المفعول المطلق و نوعه

٣٧) الحال

ما شاهدْتُ الْطَّلَابَ فِي صَالَةِ الْإِمْتَنَانِ إِلَّا صَادِقًا. إِذَا طَلَبْتُ أَنْ تُنْجِحَ فِي عَمْلِكَ فَقُمْ بِهِ وَأَنْتَ وَحْيَدٌ. أَنْشَدَ الْفَرْزَدقُ قُصْدِيَّةً
إِنْشَادًا رائِعاً

درس سوم

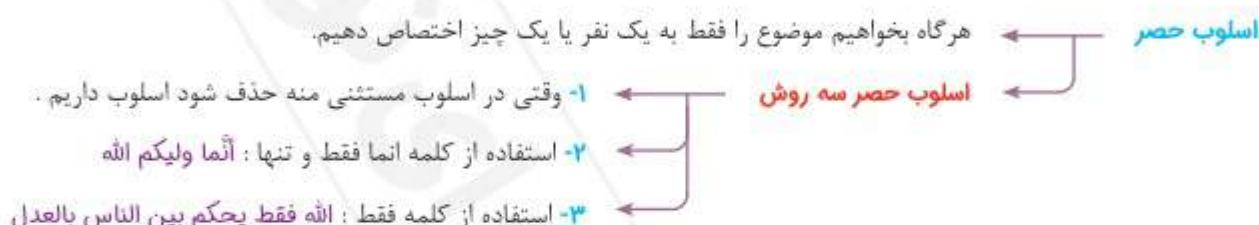
اسمی منصوب که بعد از **إلا** می‌آید و از حکم کلی خارج شده است.

- ١- **مستثنى منه**: همان حکم کلی که قبل از **إلا** می‌آید .
- ٢- **ادات**: جدا کننده‌ی مستثنی از مستثنی منه است منه است (**إلا، غير**)
- ٣- **مستثنى**: اسمی منصوب که بعد از **إلا** می‌آید .

جاء كل الاصدقاء الى ضيافتنا إلا واحداً منهم : همه دوستان به مهمانی ما آمدند جز یک نفر از آنها

- مستثنی منه صرفاً یک مفهوم است و نقشی ندارد و می‌تواند در **نقش فاعل و مفعول و ... هم بیايد.**
- گاهی در برخی عبارت‌ها مستثنی منه حذف می‌شود. مثال: ما شجع فی حفلة امس **إلا الطالب النموذجي**
- الطالب**: مستثنی
↓
ادات
- بعد از **إلا** در اسلوب استثنا هیچ وقت فعل نمی‌آید مستثنی همیشه به صورت اسم می‌آید.
- اگر مستثنی منه در جمله باشد مستثنی **حتماً منصوب** است.
- اگر مستثنی **مرفوع** باشد مستثنی منه حذف شده.
- اگر قبل **إلا** کلماتی مثل (**امر، احد، شن، عمل، كل، جميع**) دیدید احتمال زیادی مستثنی منه حذف نشده و همین کلمات مستثنی منه هستند.

نمونه سوال

◀ عین أركان الإستثناء: «المستثنى منه/ المستثنى»

لا نشاهد في حياة العقاد شيئاً إلا التّشاط.

- ضلّح : تعمیر کرد

(١) أنا في موقف تصليح الحالات.

◀ قيّز في العبارات :

(٢) المستثنى

الحال

(٣) المفعول المطلّق

المستثنى منه

(٤) نوع المفعول المطلّق

◀ المُغول هجموا على الصين هجوماً قاسياً

◀ حضر الطلاب في صالة الامتحان إلا علينا

◀ يمشي الطفل فرحاً

درس چهارم

سوالات

(الف) إبحث عن الأسماء التالية في الجمل.

(٢٨) اسم تفضيل

(٣٠) اسم مكان

(٣٢) اسم مبالغة

العَمَالُ مُشغَلُونَ بِالْعَمَلِ فِي الْمُصْنَعِ. هَذِهِ الشَّمَكَةُ مِنْ أَعْجَبِ الْأَسْمَاكِ فِي الصَّيْدِ. إِنَّ النَّفَسَ لِأَمَارَةٍ بِالسَّوْءِ.

(ب) ترجم الكلمات التي تحتها خط.

(٣٣) عدو عاقل خير من صديق جاهل.

(ج) مثُل في العبارات التالية:

(٣٥) المستثنى

(٣٧) الحال

(٣٦) المستثنى منه

(٣٨) المفعول المطلق و نوعه

ما شاهدت الطلاب في صالة الامتحان إلا صادقاً. إذا طلبت أن تنجح في عملك فقم به وأنك وحيد. أنشذ الفرزدق قصيدة إنشاداً رائعاً.

سؤال : مثُل في العبارات :

(١) حال

(٣) المستثنى منه

(٢) المستثنى

(٤) المفعول مطلق

(٥) نوع المفعول مطلق

المُغَفُلُ هَجَمُوا عَلَى الصَّيْنِ هُجُوماً قَاسِيًّا - حَضَرَ الطُّلَابُ فِي صَالَةِ الْامْتِحَانِ إِلَّا غَلَيْاً - يَمْشِي الطَّفَلُ فَرْحاً.

تحليل صرفی:

سوالات

◀ عَيْنِ الْمَحْلِ الْإِعْرَابِيِّ لِكُلِّ الْمَهْمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا حَطَّ:

(٤٣) الْحِكْمَةُ لَا تَعْمَرُ فِي قَلْبِ الْمُتَكَبِّرِ الْجَيَّارِ.

(٤٤) لَا تَأْخُذُوا الْبَاطِلَ مِنْ أَهْلِ الْحَقِّ.

◀ إِقْرَأُ النَّصْ الْتَّالِي ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئِلَةِ:

يَسْتَرُ السَّمْكُ الْمَدْفُونُ نَفْسَهُ تَحْتَ الظِّينِ عِنْدَ الْجَفَافِ فِي غَلَافِ مِنَ الْفَوَادِ الْمُخَاطِيَّةِ يَنْامُ أَكْثَرُ مِنْ سَنَةٍ وَ يَعِيشُ دَاخِلَ حُفْرَةٍ
فِي انتِظَارِ نُزُولِ الْقَطْرِ. أَمَّا الصَّيَادُونَ يَحْفَرُونَ التُّرَابَ قَبْلَ نُزُولِ الْقَطْرِ وَ يَصِيدُونَهُ.

(٤٥) كَيْفَ يَعِيشُ السَّمْكُ الْمَدْفُونُ دَاخِلَ حُفْرَةٍ ضَغِيرَةٍ؟

(٤٦) مَا يَفْعَلُ الصَّيَادُونَ؟

(٤٧) كَمْ سَنَةٍ يَنْامُ السَّمْكُ الْمَدْفُونُ؟

(٤٨) عَيْنِ الْمَحْلِ الْإِعْرَابِيِّ لِكُلِّ الْمَهْمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا حَطَّ؟

◀ عَيْنِ الْضَّحِيقَةِ فِي التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ وَ الْمَحْلِ الْإِعْرَابِيِّ:

«إِبْرَاهِيمُ (ع) كَسَرَ جَمِيعَ الْأَصْنَامِ فِي الْمَعْبُدِ».

(٤٩) كَسَرٌ: (١) فعلٌ ماضٍ - معلوم / خبرٌ

(٢) فعلٌ أمرٍ - معلوم / فاعلٌ

(٥٠) المعبد: (١) اسمٌ - مفردٌ - مذكرٌ - نكرةٌ / مضافٌ إليه

(٢) اسمٌ - مفردٌ - مذكرٌ - اسمٌ مكانٌ / مجرورٌ بحرفٍ حَرْفٍ

انْتَخِبِ الصَّحِيحَةِ فِي التَّرْجُمَةِ :

(٢٠) لا يَحْرِزُكُنْ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعَزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعاً

(١) گفتارشان نباید تو را غمگین کند، زیرا ارجمندی همه از آن خداست.

(٢) گفتارشان تو را غمگین نمی‌کند، زیرا ارجمندی برای خداست.

(٣) تُطْلِقُ قَطَرَاتُ الْمَاءِ مُتَتَالِيَّةَ مِنْ فَهْمَا إِلَى الْهَوَاءِ.

(٤) بی در پی قطره‌های آب از دهانش به هوا رها می‌شود.

(٥) بی در پی قطره‌های آب را از دهانش به هوا رها می‌کند.

(٦) وَ مَا الْخِيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعْبٌ وَ لَهْوٌ

(٧) زندگی دنیا فقط بازیچه و سرگرمی است.

(٨) زندگی دنیا بازیچه و سرگرمی نیست.

مِيز في العبارات :

(٢٨) الحال

(٢٩) المُسْتَشْفَى

(٣٠) المُسْتَشْفَى منه

(٣١) المفعول المطلقاً

(٣٢) نوع المفعول المطلقاً

المُغْفُلُ هَجَمُوا عَلَى الصَّيْنِ هُجُومًا قَاسِيًّا - حَضَرَ الطُّلَابُ فِي صَالَةِ الامْتِحَانِ إِلَّا غَلَيْأً - يَمْشِي الْطَّفَلُ فَرْحًا.

(الف) ابحث عن الأسماء التالية في الجمل :

(٣٣) اسم الفاعل

(٣٤) اسم المفعول

(٣٥) اسم التفضيل

(٣٦) اسم الصالحة

(٣٧) اسم المكان

زَمِيلَتِي الْفَهَامَةُ تَشْتَغِلُ فِي الْمَكْتَبَةِ

هَذَا الْكِتَابُ مَأْخُوذٌ عَنِ الْمَقَالَاتِ.

(ب) ترجم الكلمات :

غَيْرِ الْمَحْلِ

طَبَخٌ : بَخْتُ، أَشْبَرَ كَرَد

الْطَّبَاخ

(٣٩) المطبخ

المطبخ الأعرابي

لِكَلْمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خط :

(٤٤) صَنَعَتْ وَعَاءٌ جَمِيلًا مِنَ الْخَسِيبِ

(٤٥) جَهَرَ الفَرْزَدقُ بِحَبْبِهِ الْأَهْلِ الْبَيْتِ (ع).

إِقْرَا النَّصْ ثُمَّ أَحِبْ غَنِيَّةَ الْأَسْيَلَةِ التَّالِيَةِ :

الشَّمَكُ الْمَفْوَنُ يَعِيشُ دَاخِلَ حُفْرَةٍ فِي انتِظَارِ تَرْزُولِ الْمَقْطَرِ لِلْخُرُوجِ مِنْ عَلَافَهٖ. يَذْهَبُ الصَّيَادُونَ الْإِفْرِيقِيُّونَ إِلَى مَكَانِ اخْتِفَاءِهِ قَبْلِ تَرْزُولِ الْمَقْطَرِ وَيَحْفَرُونَ التُّرَابَ الْجَافَ لِصِيدِهِ.

(٤٦) لِمَاذَا يَنْتَظِرُ الشَّمَكُ تَرْزُولَ الْمَطَرِ؟

(٤٧) مَتَى يَذْهَبُ الصَّيَادُونَ إِلَى مَكَانِ اخْتِفَاءِ الشَّمَكِ؟

(٤٨) أَيْنَ يَعِيشُ الشَّمَكُ الْمَدْفُونُ؟

(٤٩) مَاذَا يَحْفَرُ الصَّيَادُونَ؟

غین الصحيح في التحليل الصرفی و المحل الإعرابی :
«الإمام طاف بالبيت طواف الأعظم».

(۵۱) طاف :

۲: فعل ماضٍ، معلوم / فعلٌ و فاعله «الإمام»

۱: فعل ماضٍ، معلوم / خبر

(۵۲) الأعظم :

۲: اسم، جمع، مذكر، معرف بأل / صفة

۱: اسم تفضيل، جمع تكسير و مفردها الأعظم / مضاف إليه

درس اول

متن پر تکرار امتحانی :

أقم وجهك للذين حنيفاً و لا تكون من المشركين : با يكتاپستی به دین روی آور و هرگز از مشرکین نباش
لا شعب من شعول الارض إلا هیچ ملتی از ملل زمین نیست مگر
تعُدُّ الآلهة و تقدِّيم الْقَرَابِين = چندگانگی خدایان و پیشکش کردن قربانی ها
أيحسب الإنسان أن يترك سدى = آیا انسان گمان می کند که بیهوده رها می شود؟
قد خَذَّلَنا القرآن عن سيرة الأنبياء و صرائعهم = قرآن با ما درباره روش پیامبران و کشمکش آنها سخن گفته است.
حاول أن ينقذَ قومَه = تلاش کرد که قوم خود را نجات دهد
حمل فأسا و كسر جميع الأصنام = تبری را برداشت و همه بت ها را شکست
أأنت فَعَلْتَ هَذَا بِآهَاتِنَا يَا إِبْرَاهِيم = آیا تو این کار را با خدایان ما انجام دادی؟
لَمْ تَسْأَلُونِي؟ إِسْأَلُوا الصَّنْمَ الْكَبِيرَ = چرا از من می پرسید؟ از بت بزرگ پرسید
بَذَا الْقَوْمِ يَهَامِسُونَ = مردم شروع به پچ پچ کردند
و هُنَا قَالُوا حَرَّقُوهُ وَ انْصُرُوا آلهَتَكُمْ = این جا گفتند که او را بسوزانید و خدایانتان را یاری کنید.
فَقَدْفُوهُ فِي النَّارِ = پس او را در آتش انداختند
فَأَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهَا = و خداوند او را از آن (آتش) نجات داد.

كلمات و عبارات تعاريف:

ترجمه	مفرد	جمع
ملت، نژاد	الشعب	الشعوب
اثر، بازمانده	الأثر	الأثار
كتيبة	الكتيبة	الكتابات
كنده کاری	النقش	النقوش
چهره	الوجه	الوجوه
نقاشی	الرسم	الرسوم
تنديس	التمثال	التماثيل
ظاهر، مراسم	الشعیرة	الشعائر
خدا	إله	الآلهة
قربانی	القرابین	القرابین

لَمْ يَكُنْ = نبود
لَا يَحْزُنْكَ = باید تو را غمگین کند
يَقْعُ = قرار می گیرد
جَعْلَنِي = من را قرار داد
لَا يُضِيعُ = تباہ نمی کند
النَّسْبُ = دودمان، نژاد
كَنْزٌ = گنج
طَيْنَةٌ = گلی
أَنْرٌ = روشن کن
الإِنْسَرَاحُ = شادمانی
الإِرْضَاءُ = خشنود ساختن
بَذَؤُوا يَتَكَلَّمُونَ = شروع به سخن گفتن کردند

املاً الصدر انشاراً/ و فمي بالبسمات = سينه را از شادمان و دهانم را از بخند ها پر کن	
لا ئَخْمَلُنَا = بر ما تحميل نكن	علمتنا= به ما آموختي
كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ = نمي دانستيد	البعث = رستاخيز
الجَذْعُ = تنه	لا تحزن = غمگين نباش
يُعْبَدُ = عبادت مي شود	لا تَشْبُوا = دشمام ندهيد
قَبِيلَ = گفته شد	صقاً = رديفي، ترتيبی
النَّحَاسُ = مس	تراهم = آن ها را مي بیني (مي پنداري)
لا بَرَكَةٌ فِيهِ = هيج بركتى در آن نيست	عظم = استخوان
أَعْتَنِي = مرا ياري کن	مجيب الدعوات = برآورزده دعا ها
التراب = خاک	السلام = آشتی ، صلح

كلمات و عبارات مهم درس:

لا تَكُونَنَّ: هرگز نباش	إقليم و جهك : روی بیاور
لم یَتَرَكَ: رها نکرد- رها نکرده است	تلل : راهنمایي مي کند
قد خَدْثَنَا: با ما سخن گفته است	أن یُتَرَكَ: که رها شود
أن یُنقَذَ: که نجات دهد	و لتنذکر : و باید یاد کنیم
أَحْضَرُوهُ: او را آوردند	غلق: آویزان کرد
لا یَتَكَلَّمُ: سخن نمي گويد	تساؤلونی : از من سوال مي کنید
قَذْفُوهُ: او را انداختند	خرقه: او را بسو زانید
تُؤَكِّدُ: تاکيد مي کند	اقام-یقیم : بر پا کرد - بر پا مي کند
يَحْسَبُ: گمان مي کند	ازدادت: افزایش یافت
كَسَرَ: شکست	لَبَيَّنَوَا: تا آشکار کند
لَقَا خَرْجَ: هنگامي که بیرون رفت	حاوقل: تلاش کرد
سَأَلَوهُ: از او پرسیدند	طنوا: گمان کردد
بَذَّوْوَا يَتَهَمَّسُونَ: شروع به پچ پچ کردن	اسألوا: بپرسيد
أَنْقَذَهُ : او را نجات داد	أنصرعوا: ياري کنید

ترجمه	مفرد	جمع	متراծ
دین و آیین	الدين	الاديان	أناز = أضاء (روشن کرد)
دوران، روزگار	العصر	القصور	مؤخذ = حنیف (یکتاپرست)
قوم و گروه	القوم	الاقوام	خرق = أشعل (سوزاند)
بت	الصين	الاصنام	ساغد = أغان (کمک کرد)
عید	العيد	الاعياد	بعث = قیامه (رستاخیز)
شانه	الكتيف، الكتف	الاكتاف	زمی = قذف (پرتاب کرد، انداخت)
شهر	المدينة	المدن	أم = أؤ (یا)
تنه	الجذع	الجذوع	شعائر = مراسم (مراسم)
استخوان	العظم	العظام	قليل = عسی (شاید، امید است)
سرود	الأنشودة	الآناشید	مزارع = فلاح (کشاورز)
بخت	الخط	الخطوط	سب = فحش (دشنا�)
سرزمین	البلد	البلاد	حنیف = مؤخذ (یکتاپرست)
بدی	الشر	الشرور	
تاریخ	التاريخ	التواریخ	
پیامبر	النبي	الانبياء	الصلم (آرامش)
تبر	الفاس	الفووس	مرض (بیماری)
پرستشگاه	المعبد	المعابد	ظاهر (آشکار)
کلاس	صف	صفوف	الذاء (بیماری)
گوشت	لحم	لحوم	حنیف (یکتاپرست)
پی، عصب	غضب	أعصاب	أقبح (زشت تر، زشت ترین)
درس	درس	دروس	بسمة (خنده)
دانش	علم	علوم	ضيق (تنگ)
منتضاد			
الصراع (کشمکش)			
عافية (سلامتی)			
خفی (پنهان)			
العافية (سلامتی)			
حنیف (زیباتر، زیباترین)			
بسما (خنده)			
عریض (واسع)			

درس دوم

متن درس

يُشاهدون الحجاج في المطارات و هم يَرْكِبون الطائرة للذهاب إلى مكة المكرمة :

حجاجیان را در فرودگاه در حالی که برای رفتن به مکه مکرمه سوار بر هوایپیما می‌شدند، می‌بینند.

فَرَأَى ذُمُوغها تتساقط من أعلىها : پس اشکهایش را دید که از دیدگانش میریخت.

لَمْ تَبْكِ وَ قَدْ كُنْتَ فِي الْحَجَّ : چرا گریه می‌کنی در حالی که در حج بودی.

تَمَّ أَمَامِي ذَكْرِياتِي : خاطراتم در برادرم می‌گذرند.

حِينَ زَرَثْ أَنَا وَ أُمُّكَ هَاتِينَ الْمُدِينَتَيْنِ : هنگامی که من و مادرت این دو شهر را زیارت کردیم.

یا لینتنی آذهٔ هُرّهُ آخَرِی : ای کاش بار دیگر بروم.

أَذَيْتَ فَرِيقَةَ الْحَجَّ : عمل واجب حج را انجام دادی.

لَقِدْ أَشْتَاقَ أَبُوكَمَا : حتماً پدر شما مشتاق است (اشتياق دارد).

وَلِكُنْتَ أَحَبُّ أَنْ تَذَهَّبَ : ولی من دوست دارم که برویم.

حِينَ يَرِي هَذَا الْمَشْهَدَ : هنگامی که این صحنه را می‌بینند.

أَئِ الْأَمَاكِنْ تُحِبُّ أَنْ تَزُورُهَا؟ : کدام مکان‌ها را دوست داری که زیارت‌شان کنی؟

أَتَذَكَّرُ خَيَامَ الْحُجَّاجَ : چادرهای حاجیان را به یاد می‌آورم.

كَانَ النَّبِيُّ (ص) يَتَعَبَّدُ : پیامبر (ص) عبادت می‌کرد.

لَا يَسْتَطِعُ ضَعْوَدَةً إِلَّا أَلْقَوَيَّاً : فقط افراد قوی می‌توانند از آن بالا بروند.

أَنْ رِجْلِي تُولَفَنِي : که پای من درد می‌کند.

أَنَا أَتَمْنِي أَنْ أَتَشَرَّفَ : من آرزو دارم که مشرف بشوم.

كلمات و عبارات مهم درس

كلمات

الرُّسُومُ : نقاشی‌ها

الشَّعَابِرُ : مراسم‌ها

الثَّجَنْبُ : دوری کردن

تَبَارِكَ وَ تَعَالَى : بزرگ و بلند مرتبه است

السَّيْزَةُ : روش و کردار

الأَضْنَامُ : تبر

الإِسْتَهْزَاءُ : مسخره کردن

الْتَّدَدُّنُ : دینداری

فعل ها

إِشْتَطَاعَ - تَشَطَّبَعَ : توان یافت (توانست) - می‌تواند

رَأَى - يَرَى - أَرَى : دید - می‌بینید - می‌بینم

تَكَيَّ - يَتَكَيِّ : گریه کرد - گریه می‌کند

قَذْ كُنْتُ : بودم، بوده‌ام

مَرَ - يَمْرُ : گذر کرد - گذر می‌کند.

زَازَ - يَزَّوْرُ : دیدار کرد - دیدار می‌کند

أَدَى - يَؤْدِي : انجام داد - انجام می‌دهد

أَتَذَكَّرُ : به یاد می‌آورم

لَجَأَ إِلَى : به ... پناه برد

آلَمَ - يُؤْلِمُ : به درد آورد - به درد می‌آورد

تَشَسَّفَ : می‌ریزد

تَقْنَى - يَتَقْنَى : آرزو داشت - آرزو دارد

تَشَرَّفَ : بزرگی یافت

وَقَعَ - يَقْعُ : قرار گرفت - قرار می‌گیرد

أَنْ تَزُورَ : که زیارت کنی

إِشْتَيَاقَ - يَشْتَاقُ : مشتاق شد - مشتاق می‌شود

تَعَبَّدَ - يَتَعَبَّدُ : عبادت کرد - عبادت می‌کند

ساير کلمات و عبارات

أَمَاه : ای مادر	الْأُسْرَة : خانواده
بُعْثَى : پسرکم	الْتَّلْفَاز : تلویزیون
الْمَشْهَد : صحنه	ذَمْوَع : اشک‌ها
خِيَام : چادرها	أَغْيَنْ : چشم‌ها
الْقِيمَة : قله	لَمْ : چرا
الْرَّجُل : پا	بُنْيَتِي : دخترکم
مَرْأَةُ أُخْرَى : بار دیگر	الْأَقْرَبَاء : نزدیکان
	لَقَدْ : حتماً، یقیناً

كلمات و عبارات تعارين

مَثْنَى : چه وقت	لِمَاذَا : چرا
أَيْنَ : کجا	مَاذَا : چه چیزی
قَنْ : چه کسی	كَيْفَ : چگونه
الْمَضْطَعَ : کارخانه	لَمْ تَصْعَدْ : بالا نرفت
يُشَجَّعُ : تشویق می‌کند	الْلَاعِبُونَ : بازیکنان
فَرِيقَ : تیم، گروه	الْمُتَقَرِّجُونَ : تماشاچیان
الْأَعْلَوْنَ : برترها	لَا تَهْنَوا : سُست نشود
مَقْطَلَةَ : خراب	يُؤْتُونَ : می‌دهند
لِكَيْ يُصْلَحَ : تا تعمیر کند	مُضْلَاحَ : تعمیرکار
أَخَذُهَا إِلَى مَوْقِفِ تَصْلِيْحِ السَّيَارَاتِ : آن را به تعمیرگاه خودروها برد	جَرَّ سَيَارَتِهِمْ بِالْجَزَازَةِ : خودرویشان را با تراکتور کشید
عَاشْ - يَعِيشُ : زندگی کرد - زندگی می‌کند	الْمَوْقِفُ : ایستگاه
الْمِلْفَ : پرونده	سَادَةُ : آقایان
أَمْسِ : دیروز	الْأَسْنَانُ : دندان‌ها
آتَيْنَا : به ما بده	عَدَّا : فردا
اشْتَعَيْنَا : یاری بجویید	زَهْقَ : نابود شد
جَهَازَ : اسباب، وسیله	ذَانَقَةَ : چشنه
مَهْنَةَ : شغل	مِنْعَثُ عَنِ الْقَوَادِ السُّكْرِيَّةِ : از مواد قندی منع شدم
كَانَ الْحَارِشَ قَدْ افْتَنَعَ عَنِ التَّؤْمَ : نگهبان از خواب خودداری کرده بود.	إِمْتَئَنُوا حَمْلَ الْجَوَالِ : حمل موبایل را منع کردند (ممنوع کردند).
لَيَتَنَا امْتَنَّنَا عَنْهُ : کاش از آن خودداری می‌کردیم.	لَتَشْتَمَّتَنَّ عَنِ الْخُرُوجِ : از بیرون رفتن خودداری نخواهیم کرد.
كَانُوا يُعَامِلُونَا جَيْدًا : به خوبی با ما رفتار می‌کردند.	الْمَغْفِلُ مَغَظَّلُ الْيَوْمِ : امروز کارگاه تعطیل شد (خراب شده)
قَدْ يَذْكُرُ : گاهی یاد می‌کند	قَدْ ذَكَرَ : یاد کرده است

سقّفة الشّفّع : ماهی تیرانداز	لئیٹ اجتّی یذکروتّی : کاش دوستانم مرا یاد کنند.
المُتَتَالِي : پی درپی	اُطلق - یُطْلِقُ : رها کرد - رها می کند
إِنْجَاه : طرف، سمت	الْفَمْ : دهان
الْهَوَاةُ : علاقه‌مندان	بَلْغَ - يَبْلُغُ : بلعید - می بلعید
	الْفَرَائِسُ : شکارها

متراծ

لَجَأَ = عاذ (بناء برد)	رَأَى = شاهد (دید)
مُزارع = فلاح (کشاورز)	جِهَازُ = آلہ = اداة (وسیله)
غار = کهف (غار)	آضِدَّقَاءُ = أحباء (دوستان)
صَيْدُ = قَرِيبَةُ (شکار)	مُفْحِبُ = مشتاق (شیفته)
وَلَدُ = ابن (بیسر)	إِسْتَطَاعَ = قَدِير (توانست)
فائز = ناجح (پیروز)	سَبِيلُ = طریق (راه)
مهنة = حِرْفَةُ (شغل)	يُشَاهِدونَ = ینظرون - یرون (می بینند)
أَطْلَاقُ = زَفْرُ (پرتاب کردن)	الْعَامُ = الشّنة (سال)
المُشَهَّدُ = الْمُنْظَرُ (صحنه)	حَيْنَ = لقا (هنگامی که)

متخاذ

مُصلح (تعمیر شده) مُعَظَّل (خراب شده)	أَمَامُ (روبرو) خَلْفُ (پشت)
خَرْبُ (خراب کرد) ضَلْخُ (تعمیر کرد)	تَسَاقِطُ (افتاد) تَصَاعِدُ (بالا رفت)
بَيْكِي (گریه می کند) يَضْحَكُ (می خنند)	أَقْوَيَاءُ (قدرتمندان) ضُعْفَاءُ (ضعیفان)
بُنْيَ (پسرکم) بَنَيَّتِي (دخترکم)	فَوْقُ (بالا) تَحْتُ (پایین)
أَعْلَى (بالاتر) أَشْقَلُ (پایین تر)	حَقُّ باطل
ضَقْبُ (دشوار) شَهْلُ (ساده)	حَقٌّ (زندہ) مَيَّتُ (مرده)
النَّوْمُ (خواب) الشَّهْرُ (بیداری)	الماضي (گذشته) الْقَادِمُ (آینده)
صغار (کودکان) كبار (بزرگان)	ضَعْوَدُ (بالا رفتن) نَزُولُ (پایین آمدن)
صديق (دوست) غَدْوَةُ (دشمن)	تَشْبِيهُ (فال) كَسْلُ (تبل)
	يُؤْتَونَ (می دهند) يَأْخُذُونَ (می گیرند)

جمع مکسر

ترجمه	مفرد	جمع
روستا	القرية	القرى
مرد	الرجل	الرجال
روز	اليوم	ال أيام

ترجمه	فرد	جمع
دوست	الصّديق	الأصدقاء
ایستگاه	المُوقِف	المُوقِفَات
دوست	الخَيْبَب	الأخْيَاب
دندان	السَّنَن	الأسنان
شانه	الكَيْف	الاكتاف
ماهی	الشَّفَكَة	الأشماك
شکار	الْفَرِيَّة	القرائس
علاقه‌مند	الْهَاوِي	اللهوّة
کوچک	الصَّغِير	الصغار
عضو	الْفُضُو	الأعضاء
حاجی	الْحَاجَ	الحجاج
اشک	الدُّمُوع	الدموع
چشم	الْعَيْنَ	الأعین
مکان، محل	الْمَكَان	الأماكن
آرامگاه	الْعَتَيْة	العتبات
جادر	الْخِيَة	الخيام
پا	الْأَرْجُل	الأرجل
قله	الْقِيمَة	القيم
نیرومند	الْقُوَى	القوىاء
نزدیک	الْقَرِيب	الاقرباء
سرور ، آقا	سِيد	سادة
واجب دینی	فَرِيَضَة	فرائض
قدیمی	قَدِيم	قدماء
دانش‌آموز	تَلَمِيذ	תלמיד

مُجیب الدُّعَوَات : برآورنده دعاها

المفسدة : مایه تباہی

أعْتَنِي : مرا یاری کن

الإِنْسِرَاح : شادمانی

اَمْلَا الصَّدْرَ اُنْسِرَاحًا / وَ قَمِي بِالْبَشْمَات : سینه را از شادمانی و دهانم را از لبخندها پرکن.

السلام : آشتی، صلح

آنز : روشن کن

الثُّرَاب : خاک

الإِرْضَاء : خشنود ساختن

ترجمه	مفرد	جمع
دین و آیین	الذین	الآديان
دروان و روزگار	العصر	القصور
قوم و گروه	القَوْمُ	الآقوام
بت	الصِّنْم	الأصنام
عید	الْعِيد	الْأَعِياد
شانه	الكَتِيفُ، الْكَتْفُ	الْأَكْتَافُ
شهر	المَدِينَةُ	الْمُدُنُ
تنه	الْجَنْدُعُ	الْجَنْدُوعُ
استخوان	الْعَظْمُ	الْعَظَامُ
سرود	الْأَنْشُودَةُ	الْأَنْشِيدُ
بخت	الْحَظَّةُ	الْحُظُوطُ
سرزمین	الْبَلَدُ	الْبِلَادُ
بدی	الشَّرُورُ	الشُّرُورُ
تاریخ	التَّارِيخُ	التَّوَارِيخُ
پیامبر	النَّبِيُّ	النَّبِيَّاتُ
تبر	الْفَوْسُ	الْفُؤُوسُ
پرستشگاه	الْمَعَبُدُ	الْمَعَابِدُ
کلاس	ضَفَّةُ	ضَفَّوْفُ
گوشت	لَحْمُ	لَحْوُمُ
پی، عصب	غَصْبُ	أَعْصَابٌ
درس	ذَرْسُ	دُرُوسُ
دانش	عِلْمٌ	عِلْمُونَ

درس سوم

كلمات و عبارات مهم درس

فعل ها

ثُوِّجْدُ : یافت می شود (مجھول یجذ)

آن یجذ : که باید

قد أضاف - يُضيف - إضافة : افروده است - می افزاید - افزودن

أغْنَى - يَغْنِي - إِغْنَاء : بی نیاز گردانید - بی نیاز می گرداند - بی نیاز گردانیدن

آن تَبَلُّغَ : که بررسد

نشَا : پروردش یافت

لا أَطْنُ : گمان نمی‌کنم	قد تعلم : یاد گرفته است
أَصْبَحَ : گردید، شد	کانوا یائتون : می‌آمدند
لَا تُشْبِهَ : شباهت ندارد، شبیه نمی‌باشد	قد وصف : وصف کرده است
يُؤثِّرَ : تأثیر می‌گذارد	تصفخ - یتصفخ : ورق زد - ورق می‌زند
	زاد - بیزید : افزایش داد - افزایش می‌دهد

ساير کلمات و عبارت

حدّد - يُحدّد - التّحدِيد : محدود کرد - محدود می‌کند - محدود کردن	التضّرُف : دخل و تضرُف
الإختيار : انتخاب کردن	کلاهُما : هر دو
رُبُّ : چه بسا	هناك : وجود دارد، آن جا
كتاب : نویسنده‌گان	الأمْتَاعُ : لذت‌بخش‌تر
الّوايْقَ : مطمئن	آبجديـر : شايسته
الصَّحْقَى : روزنامه‌نگار	الشّيـاح : گردشگران
المُفَكَّرُ : اندیشمند	المجالـات : زمینه‌ها
النَّائِوَةَ : دبیرستان	

کلمات و عبارت تعاریف

لـفـي خـسـرـ: در زـيان	لـم يـواصـلـ: ادامـه نـدادـه است، ادامـه نـدادـ
المـصـادرـ: منـابـع	المـقـيـاسـ: معيـار و سـنجـشـ
الـلـوـفـورـ: فـراـوـانـيـ	شـهـرـ - يـشـهـرـ: بـيدـارـ مـانـدـ - بـيدـارـ مـيـ مـانـدـ
الـجـوـزـ: گـرـدوـ	عـضـ عـيـنهـ: چـشمـ برـ هـمـ نـهـادـ
يـخـفـضـ: پـاـيـينـ مـيـ آـورـدـ	يـغـضـ: برـ هـمـ مـيـ نـهـدـ
يـمـرـ: عـبورـ مـيـ كـنـدـ	فـاضـ: لـبـرـيزـ شـدـ
يـقـذـفـ: پـرـتابـ مـيـ كـنـدـ، مـيـ انـداـزـ	الـحـشـشـيـهـ: پـرواـ
كـرـاسـيـ: صـنـدـلـيـهاـ	الـلـوعـاءـ: ظـرفـ
الـهـفـونـ: آـرـامـشـ	ضـاقـ - يـضـيقـ: تـنـگـ شـدـ - تـنـگـ مـيـ شـودـ
يـمـشـيـ - يـمـشـيـ: رـاهـ رـفـتـ - رـاهـ مـورـودـ	اـتـسـعـ - يـتـسـعـ: فـراـخـ شـدـ - فـراـخـ مـيـ شـودـ
الـعـشـ: لـانـهـ	رـحـضـ - يـرـحـضـ: اـرـزانـ شـدـ - اـرـزانـ مـيـ شـودـ
الـمـفـتـرـسـ: شـكـارـچـيـ	غـلاـ - يـغـلوـ: گـرـانـ شـدـ - گـرـانـ مـيـ شـودـ
يـسـمـيـ: نـامـيدـهـ مـيـ شـودـ	فـراـخـ: جـوجـهـهاـ
أـنـ يـقـفـزـ: بـپـرـدـ	تـكـبـرـ: بـزرـگـ مـيـ شـودـ
يـضـطـدـمـ: بـرـخـورـدـ مـيـ كـنـدـ	ظـبـغـناـ: چـاـپـ کـرـديـمـ
المـزـعـبـ: تـرسـناـكـ	لا يـتـيـأسـ: نـامـيدـ نـمـيـ شـودـ

الشلال : آبشار

لا فراز منه : هیچ گریزی از آن نیست

«ما الخِيَّا الدُّنْيَا إِلَّا لِعَبْ وَ لَهُو» : زندگی دنیا فقط بازی و سرگرمی است. (انعام / ۳۷)

متراծ

القاسي = الصقب (دشوار)

الإختيار = الأنتخاب (انتخاب کردن)

الوفاء = الظرف (ظرف)

يستطيع = يقدر (می‌تواند)

الخسّر = الضّرر (ربّان)

الآراء = النّظريات (نظريات)

أضبح = صار (شد)

الأواقي = المطمئن (مطمئن)

العنایة = الاهتمام (توجه)

عدوان = عداوة (دشمنی)

بسغر = قيمة (ارزش)

أضاف = زاد (افزود)

متضاد

الغنى (ثروتمند) الفقير (تهی دست)

يزيد (افزایش می‌یابد) ينقص (کم می‌شود)

يُغلو يُرْجُحُ (رخص غلا) (گران می‌شد) (ارزان می‌شود)

ضيق (تنگ شد) إتساع (گسترش یافت)

الشهولة (راحت) الصّعوبة (سخت)

غض (بست) فتح (گشود)

أنفع (سودمندتر) أضر (ربان بارتر)

الأعلى (بالاتر) الأشفل (پایین تر)

الحياة (زندگی) المؤت (مرگ)

حشر (زیان) نفع (سود)

القاسية (سخت) الشهلهة (آسان)

عدوان (دشمنی) صداقه، خلة (دوستی)

باکية (گریان) ضاحكة (خندان)

حضر (حاضر شد) غاب (غایب شد)

درس چهارم**متن درس:**

جاء به أبوه : آورد او را پدرش

سأله الإمام : امام ازا او پرسید

يکاد یکون شاعراً : نزدیک است شاعری شود

غلمه القرآن : قرآن به او بیاموز

مدحهم و نال جوانزهم: آن ها را ستایش کرد و جوايزشان را به دست آورد

کان یستئر خبته : دوستی اش را پنهان می کرد

ولکنه جهر به : ولی او آن را آشکار کرد

لم یقدّر أن یستیله : نتوانست آن را مسح کند

نصب له مبتّر: برای او منبری نصب شد

قد سمح الناش: مردم اجازه دادند

أن يرغموا فيه: به او تمایل پیدا کنند

لا أعرّفه: او را نمی شناسم

هذا الذى تعرف البطحاء وطأة : این کسی است که سرزمین مکه قدماگاهش را می شناسد
والبيث يعرفة والجل و الخرم : و خانه خدا و بیرون و محدوده احرام ، او را می شناسد.
هذا ابن حَيْر عباد اللَّه كَلِّهُمْ : این فرزند بهترین همه بندگان خداوند است.
هذا التَّقِيُّ التَّقِيُّ الطَّاهِرُ الْعَلَمْ : این پرهیزگار پاک پاکیزه بزرگ قوم است.
وَلَيْسَ قَوْلُكَ : من هذا ؟ بِضَائِرِهِ وَ این گفته تو که « این کیست؟؟ » « زیان رساننده » به او نیست،
الغرب تعرف من انگرث و الغجم : عرب و غیر عرب کسی را که تو نشناختی، می شناسند.

كلمات و عبارات تعاريف:

السَّهْلُ :	دشت	جَهَرٌ :	آشکار کرد
الصَّفَاءُ :	تخته سنگ	الشَّدائدُ :	سختی ها
الجَبَارُ :	ستمگر	مُدُّ :	دراز کن
يَعْمَرُ :	ماندگار می شود ، عمر می کند	مُدُّ - يَمْدُّ :	دراز می کند
الْكِسَاءُ :	جامه	نَصْبَ نَفْسَةٍ لِلنَّاسِ :	خودش را برای مردم قرار داد
الجَافُ :	خشکی	فَلَيَبْدأ :	پس باید شروع کند
يَطْرَدُونَ :	دور می کنند	أَخْقُ :	شایسته تر
الْإِجْلَالُ :	گرامی داشتن	يَطْرَقُونَ :	می کوبند
الرُّبَيدَةُ :	برگزیده	السُّورُ :	دیوار
مَوَادُ التَّجْمِيلِ :	مواد آرایشی	الْدَّارِجَةُ :	عامیانه
العاصِمَةُ :	پایتخت	الظَّيْرَانُ :	پرواز کردن
دُبُّ الْبَانِدَا :	خرس پاندا	يُصَادُ :	صيد می شود
الْأَحْبَالُ الصَّوْتِيَّةُ :	تارهای صوتی	بَكْمَاءُ :	لال
الرَّمْزُ :	نماد، سنبل	الْجَفَافُ :	خشکی
		الْغَلَافُ :	پوشش

اذا أنت أكرمت الكريم ملكته : هرگاه انسان بزرگواری را گرامی بداری ، او را بندۀ خویش کرده ای.
و إن أنت أكرمت اللئيم ثمراًدا : اگر فرومایه را گرامی بداری، ناقرانی کند.

مترادفع

السلام = الصلاح (صلاح و آرامش)	يكثتب = نال (به دست آورد)
سقح = أحجاز (اجازه داد)	شدائد = مصاعب (سختی ها)
سور = جدار (دیوار)	تمزد = عصی (نافرمانی کرد)
عظام = کبار (بزرگان)	بالغ = کثیر (فراوان)
لتئيم = أرذل (فرومایه)	دار = بيت (خانه)
إذ = فجأة، بفترة (ناگهان)	استطاع = قدر (توانست)

وانق = مُطمئن (مطمئن)

فرح = مسرور (شاد)

غذاء = طعام (غذا)

خیاه = غیش (زندگی)

بُنیان = بناء (ساختمان)

کسae = لباس (جامه، لباس)

شتر = کنتم (پنهان کرد)

عام = سنة (سال)

سلام = صلح (صلح، آشتی)

أعان = نَصَرَ (يارى کرد)

متضاد

الجل (بیرون احرام) / الخرم (داخل احرام)

الكبار (بزرگان) / الصغار (کودکان)

المتواضع (فروتن) / المتكبر (مفرور)

ضاق (تنگ شد) / اتسع (گسترش یافت)

رُحْضُونَ (ارزان شد) / غُلَّا (گران شد)

شهر (بیدار ماند) / نام (خوابید)

شتر (پوشاند) / جَهَزَ (آشکار کرد)

الغُرْبُ (عرب) / العجم (غیر عرب)

أنكَرَ (ناشناخته شمرد) / أَعْرَفَ (شناساند)

سُهْوَة (آسانی) / صُعُوبَة (سختی)

إِخْتِفَاء (پنهان کردن) / ظَهُور (آشکار کردن)

نُزُول (فرود آمدن) / ضَعُودَ (بالا رفتن)

كلمات و عبارات مهم درس

فعل ها

يَكَادُ: نزديك است

عاش، یعیش، غیش : زندگی کرد-زندگی می کند - زندگی کردن

مَدْخَلٌ: سرود

رَحْلٌ : کوچ کرد

شتر-پیشتر : پنهان کرد - پنهان می کند

نال: رسید

أنكَرَ: ناشناخته شمرد

أنشدَ: سرود

جاء ي: آورد

إِذْ جَاءَ: ناگهان آمد

طاف-یطوف : طواف کرد - طواف می کند

جَهَزَ ي: آشکار کرد

رُغْبَهُ فِيهِ: به آن علاقمند شد

نَصَبَ: بر پا کرد

إِسْتَلِمَ - يَسْتَلِمُ : مسح کرد. مسح می کند

ساير كلمات و عبارات

الإِزْدَحَامُ : شلوغی، جمعیت

كبار : بزرگان

الجُلُّ: بیرون احرام

البطحاء : دشت مکه

الصَّائِرُ : زیان رساننده

الثَّقَنُ: پاک

تَبَيَّنَما: در حالی که

الغُرْبُ: غیر عرب

الوَطَأَةُ: جای پا، گام

إِذْ ناگهان

الغَلَمُ : بزرگتر قوم، پرچم

الثَّقَنُ: پرهیزکار

الغُرْبُ: عرب

سوالات

ترجم الكلمات التي تحتها خط:

- (٢) الغَفَادُ كَانَ لَا يَرَى الْجَمَالَ إِلَّا الْحُرْيَةُ.
 (٣) قَدْ حَذَّنَا الْقُرْآنُ عَنِ صِرَاعِ الْأَبْيَاءِ مَعَ الْكَافِرِينَ.

عَيْنُ الْفَتَرَادِفِ وَالْفَتَضَادِ

«زَخْصُ - إِنْسَعُ - نَصْرُ - غَلَا - أَعَانَ»

(٤)

(٥)

عَيْنُ الْكَلْمَةِ الْفَرِيبِيَّةِ

 الرجال الأَعْيُن الْعِظَامُ الْأَسْنَانُ الْأَعْصَابُ

أَكْثُرُ مُفَرَّدِ الْكَلْمَةِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:

(٨) التَّجَارِبُ لَا تَغْنِيَنَا عَنِ الْكُتُبِ.

ترجم الآيات و العبارات التالية إلى الفارسية:

(٩) { وَلَا تَهْنِوْ وَلَا تَحْزِنُوْ وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنُ }

(١٠) { لَا يَبْأَسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ }

(١١) { إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْقُرْآنَ تَبْرِيلًا }

(١٢) الكتابُ و التَّقْوَشُ تَدْلِيْلُ عَلَى أَنَّ الدِّينَ فِطْرَةً فِي وُجُودِ الإِنْسَانِ.

(١٣) يُؤْثِرُ الْكِتَابُ فِي نَفْسِ قَارِئِهِ تَأثِيرًا عَمِيقًا يَظْهَرُ فِي آرَائِهِ.

(١٤) إِذَا كَانَ لَكَ فَكْرٌ قَادِرٌ تَسْتَطِعُ بِهِ أَنْ تَفْهَمَ مَا تَقْرَأُ.

(١٥) لِمَا وَصَلَ هَشَامٌ إِلَى الْخَجْرِ لَمْ يَقْدِرْ أَنْ يَسْتَلِمَهُ.

(١٦) إِذَا أَرَادَ اللَّهُ هَلاَكَ النَّمَلَةَ أَبْيَتَ لَهَا جَنَاحِينَ.

(١٧) إِلَهِي اجْعَلِ التَّوْفِيقَ حَظِّي فِي الْحَيَاةِ.

(١٨) أَقْوَى النَّاسِ مَنْ عَفَا عَذْوَهُ مُقْتَدِرًا.

(١٩) لَا خَيْرٌ فِي قَوْلٍ إِلَّا مَعَ الْفَعْلِ.